

Svítila mi jedna hvězdička

♩ = 110

Sví - ti - la mi jed - na hvěz - dič - ka,

když jsem mi - lo - va - - la Je - níč - ka,

sví - ti - vat ne - bu - de, kdo mi - lo - vat bu - de

mé - ho 1. mi - lác - ka, 2. mi - lác - ka.

2. Sviť ty mně hvězdičko ještě dnes,
zítra už mně svítit nebudeš,
[:když mně svítivala, miláčka vodila,
víc už nebudeš.:]

3. Včera v noci v jednu hodinu,
slyšela jsem smutnou novinu,
[:že jsi vyprovázel, když měsíc vycházel,
jinou dívčinu.:]

4. Když ji vyprovázel, ať ji má,
jen ať ji přede mnou nelíbá,
[:najdu si jiného, hochu upřímného,
který mě má rád.:]

5. Až půjdu budějckou silnici,
sednu si pod jednu štěpnici
[:a tam budu plakat a sobě naříkat
ve dne i v noci.:]